

Галіна ЛАЗІЦКАЯ

Знакамітай зямлячцы

Прысвячэнне Я. Янішчыць

Мы – землякі, ды не былі знаёмы,
А ты – крылатай ластаўкай плыла.
Так сталася, прыветна шлю паклоны –
Даўно цябе зямліца прыняла.

Яўгенія... Імя ў Неба ўзносіцца!
Да трапяткай душы мне што дадаць?
Няўрымслівае слоўца так і просіцца
Віхур пачуццяў шчырых перадаць.

І чуецца мне подых траў някошаных,
Птушыны грай, вясновых крыл узмах.
Камяк журбы прарву слязой няпрошанай,
Маўклівы боль, застыглы ў вачах.

У памяці маёй ты – эталон майстэрства,
Ты – шматгалосся спеўнага званкі.
Нераўнадушны сум напоўняць сэрца
Тваёй пазэй чароўныя радкі.